

margriet

Bewaarnummer!

Een heel bijzondere Margriet met:

- Een exclusief interview met Prins **Willem-Alexander** & Prinses **Máxima**
- Inge Diepman in gesprek met de **burgemeester**
- Selectie uit zijn **foto-album**
- Openhartig gesprek met **Lidie Cohen**
- Leven op **de Wallen**
- Hoge **hakken** in klein Mokum

009910

'Ik ben een zondagskin
Gasthoofdredacteur

Job

Cohen

Leven op de **Wallen**

Een crèche, de warme bakker op de hoek en steeds meer mode-ateliers. Ja, ook die vindt u in een van de oudste buurten van de hoofdstad, die toch om heel andere redenen bekendstaat.

Mariette loopt langs een raam dat ooit aan prostituees werd verhuurd, maar waarachter nu een modeatelier schuilgaat.

vonden die hoeren heel gewoon. Het waren allemaal meiden uit Groningen en Friesland en niet zoals nu uit het buitenland. Ze waren in die tijd ook nog veel meer gekleed. Nu hebben ze bijna niets meer aan. Ik vind dat maar niets."

Rauw versus glamour

Toch hebben de Wallen er met de ateliers een populaire toeristische attractie bij gekregen; het 'Red Light Fashion District'. Het idee om modeontwerpers achter de lege ramen te plaatsen is afkomstig van Mariette Hoitink (45), directeur van *HTNK Fashion Recruitment & Consultancy*. Haar bedrijf is gevestigd in het Industriegebouw aan de Oudezijds Achterburgwal. Ertegenover ligt het *Hash & Hemp Museum*, een eindje verder *Casa Rosso*. Mariette, die opgroede in Den Bosch en na de modeacademie jarenlang als stylist en inkoper de wereld rondreisde, begon twaalf jaar geleden op de Wallen. "Ik houd van de geschiedenis van deze plek," zegt ze. "En ook van de combinatie rauw met de glamour van de mode. Hier kan iedereen doen en dragen wat hij wil. In Den Bosch was ik altijd een aparte."

Bij toeval stuitte ze in 2007 op twee gemeentebestuurders die waren betrokken bij het opkopen van de panden van seksbaas Charles Geerts. "Ik vroeg hun: 'Wat gaan jullie ermee doen?' Dat wisten

ze nog niet. Nou, ik had wel een idee. Er is een groot gebrek aan betaalbare werken woonruimte bij veel beginnende modeontwerpers."

De gemeente ging akkoord en achttien ontwerpers mochten voor een jaar hun intrek nemen in de leegstaande peeskamers, het project 'Red Light Fashion Amsterdam' was geboren. "Voorwaarde was dat ze niets mochten veranderen aan het interieur en ze gas, water en licht zelf betaalden. Iedereen die ik benaderde was dolenthousiast." Tijdens de *Amsterdam Fashion Week* in januari 2008 werden de ateliers officieel geopend. "Sindsdien is mijn leven een 'Red Light Fashion Rollercoaster'. Vanuit de hele wereld is de pers hierheen gekomen om mijn verhaal te horen. Ze dachten allemaal dat het bedoeling was dat de prostitutie zou verdwijnen en waren verrast te constateren dat die juist naast de mode zou komen te bestaan. Chic en louche naast elkaar; juist dat is zo typisch voor het liberale karakter van Nederland. En het werkt ook nog inspirerend voor de ontwerpers."

Waar iedereen zichzelf kan zijn

We zijn nu twee jaar verder en de meeste ontwerpers zitten er nog steeds. Tot ongenoegen van sommige buurtbewoners. Mariette begrijpt dat wel. "Er is sprake van tegengestelde belangen. Ik heb,

toen het project al een tijdje liep, een presentatie voor de buurt gehouden. De zaal zat vol met raamhouders, bewoners en ondernemers. Aan het eind kreeg ik applaus. We doen het integer en exploiteren niets. En dat je soms niemand ziet bij een galerie is omdat we niets aan de kamers mochten veranderen; de peeskamers dienen vaak als etalage, daardoor zie je niet wat erachter allemaal gebeurt."

Door 'Project 1012' zijn de Wallen veel veiliger geworden, zegt ze. "Lichter, schoner. Er hangen nu overal camera's. Handig ook, want er valt elk weekend nog wel een toerist in de gracht, haha." De Wallen zouden zich volgens haar nog verder moeten gaan ontwikkelen: het zou een gedoogzone moeten worden van wat elders in de wereld niet kan. "Een plek waar iedereen vrij is en zichzelf kan zijn. Dat is altijd zo geweest. Kijk naar *Ons Liev' Heer Op Solder*; dat is lang een schuilkerk geweest voor andersdenkenden. Er liggen nog zó veel kansen voor allerlei kleine ondernemers met unieke concepten." Zelf gaat ze in elk geval nooit meer weg uit de Wallen. "Ik hoor hier. Het voelt alsof ik hier altijd heb gezeten."

De naam Claudia is gefingeerd.

Meer informatie op: www.htnk.nl en www.redlightfashionamsterdam.com

de juiste kandidaat zou moeten zijn. "Als we een designer zoeken voor Viktor & Rolf denken veel ontwerpers dat hen dat op het lijst geschreven is. Maar naast het feit dat zo'n baan van hoog niveau is moet het ook echt bij je passen. Daarom werkt HTNK persoonsgericht."

Wat vroeger nog met behulp van een Rolodex ging, gaat nu volledig automatisch. Om te voorkomen dat geschikte mensen over het hoofd worden gezien heeft HTNK inmiddels een eigen, op maat gemaakt zoekstelsel. Met advanced search. "Er zitten meer dan 10.000 kandidaten in die databank. Daar rollen per baan zo'n tien mensen uit. Het allerleukste is dan om onze top 3 tot 5 voor te stellen aan onze opdrachtgevers. Dat is de lol. Dat het bedrijf zoveel goede mensen ziet, dat het er twee of drie in dienst neemt."

Mariëtte Hoitink (1964) werd geboren in Nijmegen, ging na de middelbare school naar de academie in Arnhem en studeerde daar in 1989 af in de richting Modevormgeving. Al snel werd ze hoofd styling van V&O. Twee jaar later werd ze hoofd Inkoop & Styling bij CoolCat en werd ze lid van het management team aldaar. Omdat modebedrijven Mariëtte Hoitink steeds op allerlei functies wilden hebben en Hoitink altijd wel iemand wist die dat beter zou kunnen dan zijzelf ("Mijn grootste kracht is dat ik weet waar mijn beperking ligt"), begon Hoitink twaalf jaar geleden met HTNK, een werving en selectiebureau binnen mode met een persoonlijke en specialistische benadering. HTNK is inmiddels uitgegroeid tot een bedrijf met elf werknemers (inclusief Hoitink zelf). Negen daarvan zijn recruiter, of matchmaker. Alleen hebben ze hun eigen specialisatie en track record in de industrie ("Het varieert van designer voor Laundry Industry tot productmanager bij Turnover, van productie voor A&P Demeulemeester tot operations voor Diesel) en gezamenlijk zouden ze zo een merk kunnen zijn. "Als we alles weer gaan doen wat we hiervoor deden."

Wij zien een werkrelatie als een zakelijk huwelijk. Er komt toch een stuk onderbuikgevoel bij kijken

Ondanks dat Hoitink zelf nauwelijks tijd heeft om kleren te kopen ("Ik ren vaak even naar binnen bij SPRIMKT) vindt ze het toch belangrijk dat mode van een hoog niveau is. Het leuke aan dit werk vindt Hoitink dat je een persoon kunt helpen aan een baan, en hem of haar dan ook meteen kan vragen zijn of haar kennis te delen op een clinic of seminar. Zo til je van alles op een hoger niveau. "Ik ben continu bezig te zorgen dat je het kennisniveau omhoog gaat. Ik wil dat we ons realiseren dat de mode-industrie alleen bestaat bij de gratie van het niveau ervan." Alles wat Hoitink doet komt voort uit die ane passie. Eens met het beleid op het gebied van mode in ons land is ze dan ook niet. "We hebben hier een talent drain. Veel talent gaat naar het buitenland. We zouden een mode-industrie moeten hebben die aandacht krijgt vanuit de overheid en unieke concepten maakt die wettelijk werken en verkopen. België heeft een heel andere constructie. Dat land omarmt design, en mode hoort daarbij. Publieke en private partijen werken samen om de hele mode-industrie naar een hoger niveau te tillen. Dat hebben wij niet. Je kunt als ontwerper niet bij een bank aankloppen." Daarom wil Hoitink

Mariëtte Hoitink

werken aan een fashion fund waarin banken gaan samenwerken met grote partijen die baat hebben bij een vruchtbaar creatief klimaat in Nederland. En natuurlijk zal de overheid daar ook aan te pas komen. Daarom zet Hoitink zich voortdurend in de mode-industrie op de goede weg te helpen. Want behalve zorgen dat de juiste persoon op de juiste plek terecht komt, gaf Hoitink les aan academies, heeft HTNK zitting in denktanks, werkveldcommissies, besturen en selectiecomités van academies, evenementen, programma's en instituties gericht op talentontwikkeling zoals Co-lab, Amsterdam International Fashion Week, Dutch Design Awards, Modelfabriek, Fonds Voor Beeldende Kunsten, RADO Young Designer Award en de Dutch Fashion Awards. Verder geeft HTNK workshops, starten ze de projecten Redlight Fashion Amsterdam, 3RD BACHELOR en Turning Talent into Business, zorgden ze voor een show van talenten op Amsterdam Fashion Week (Lichteing) en eigenlijk zou Hoitink het liefst ook nog de Dutch Fashion Awards willen opzetten. Maar, geeft ze toe: "Daarvoor mis ik toch net een leven". Op de vraag hoe dat privé ook allemaal nog loopt (Hoitink is getrouwd en heeft twee kinderen), antwoordt ze relaxed. "Ik doe iets dat heel dicht bij mezelf staat. Dus dat combineer ik makkelijk met mijn privé-leven. Maar let op: ik doe het niet alleen." Als ze zich bedenkt wat ze de komende tijd allemaal moet doen: De Biennale is nog bezig, lezingen geven, cursussen voorbereiden en dan komt de Fashion Week er eind juli ook nog aan, zegt ze: "Ik hak het in moortjes. Waar gaan we naartoe? Wat willen we? Ik denk heel strategisch. En met goede mensen werken, dat scheit".

Nee, het gaat niet over geld en status, maar over mensen. Dat moge duidelijk zijn. Want over hoe HTNK zijn broek ophoudt is Hoitink stellig: "Onze core business blijft recruitment, maar verdienen we ons brood mee. En dan heb ik het vooral over het mede vormgeven van bedrijfsstructuren en teams en het recruten van decision makers en specialisten die binnen een modebedrijf het verschil maken. Dat maakt HTNK zo uniek." Waarom HTNK zo goed is in het koppelen van specialisten aan bedrijven – en dat bezadukt Hoitink heel erg – komt doordat het bedrijf start bij de basis: het acuten van modeltalenten en hen op de goede weg helpen. "Er zit een gat tussen opleiding en praktijk. Dat is een probleem dat al heel lang bestaat, maar waar niemand brood in zag om dat op te lossen." Het resultaat van het harde werken is dat veel mensen nu op de juiste posities zitten. En ja, het moet gezegd: Als er iemand op de juiste plek zit, dan is het Hoitink zelf wel. <